

Un nou paisatge, un món nou

Després de la guerra, el país va haver d'afrontar una llarga postguerra, marcada per tota mena de mancances i per l'absència de llibertats democràtiques. Lentament, però, el món i el paisatge de la Sagrera van anar canviant.

A can Mallorca, en Sebastià Flaquer continuava fent de cisteller i de pagès, però el seu fill, l'Isidre, ja es va dedicar a una altra cosa, a encanyissar sostres, a banda de continuar treballant les terres del mas. Les transformacions econòmiques a partir de les darreries dels anys 1950 i la crisi profunda del sector agrícola van motivar un procés urbanitzador que va transformar la fisonomia de la zona. Els propietaris de masos es van desprendre de les seves terres, els promotors les van parcel·lar i veïns de Barcelona les van començar a comprar.

L'any 1958, el doctor Juan Vázquez escrivia que "El pueblo de Santa Eulàlia de Ronsana, por su proximidad a la capital [...] y facilidad de comunicación con ella; [...] por la variedad y esplendor de sus paisajes, [...] por la múltiple vegetación que enmarcan sus maravillosos valles, [...] por sus buenas condiciones edafológicas y climáticas, excelentes aguas y pintorescos manantiales; por su abundante y variada fauna y flora, junto con la pervivencia de frondosos bosques que embalsaman el aire... [...] constituye hoy, por tales motivos, una reserva inestimable para el habitante de la capital."

Aquell mateix any, l'Ajuntament presidit per en Jaume Maspons va atorgar un permís per a edificar deu vivendes i va aprovar un pla particular d'ordenació urbanística de can Mallorca presentat pel mateix doctor Vázquez. L'obertura de carrers i la construcció de torres ha configurat, des d'aleshores, el paisatge de la zona.

L'octubre del present 2006, es va enderrocar can Mallorca, de manera que d'aquella antiga masia només en resta la seva història i el

Vells i nous edificis a l'entorn de San Sastre.

nom d'una de les moltes urbanitzacions de Santa Eulàlia.

A can Mataporcs, els germans Flaquer van haver de tirar la casa endavant, orfes de pare i amb una mare molt delicada de salut. Ells van continuar treballant en el món agrícola, conreant les terres de l'heretat i, més tard, especialitzant-se en la ramaderia porcina i bovina. En les darreres dècades, l'activitat econòmica bàsica de la casa ha girat entorn el conreu i la venda de planters d'hortalisses i de jardineria, aprofitant el major interès per aquests productes i l'increment de la població del poble.

L'hereu de la casa, en Lluís Flaquer, es va casar amb la M. Teresa Coll i Gómez, i tingueren dos fills: en Jaume Flaquer i Coll, que continua al capdavant de can Mataporcs, i la seva germana Maria. La Maria Flaquer i Estrany es va casar amb en Josep Feixes i Gelis, de Torelló, on encara